

Ekmek Parası mı?

İnsan denilince **ruh** hatıra gelmekte, **ceset** ise ruhun elbisesi veya evi mesâbesinde kalmaktadır. Nasıl ki biz, kendi işimizle uğraşırken evimizi düşünmüyor ve onun her köşesiyle alâkadar olmuyoruz, aynı şekilde bedenimizin de bütün faaliyetleriyle zihnen alâkadar olmuyoruz. Meselâ; insan yürürken, otururken veya çalışırken mutlaka bir şeyler düşünür, fakat o anda bedeninden habersizdir.

Bu hâle göre, bizim için en önde gelen mes'ele, ruhen terakki ve onu lâayık olduğu kemâlata tevcih etmektir. Nitekim, büyük insan denilince de ruhen terakki etmiş ve kemale ermiş kimse anlaşılır. Yoksa bedenen büyük kimseye "büyük insan" denilmez.

Bir insan, apartmanına kat ilâve etmekle kendisi yükselmediği gibi, bedenen veya maddeten ilerleme de insanı terakki ettirip olgunlaştırmaz.

Sadece evde oturmak veya evin ihtiyaçlarını görmek, bir kimsenin gerçek vazifesi olamayacağı gibi, bedeni beslemek ve onun levazimatını tedarik etmek de ruhun esas gayesi olamaz. Bir kimse bu daireyi aşamadığı müddetçe, hangi dünyevî makamda bulunursa bulunsun, dar bir dairede boğulmuş ve büyümemiş demektir...

Bir ağaç dahi sadece kendini beslemekle kalmayıp, başkalarını da beslemek için harice meyveler uzatıyor ve bu meyvelerle kıymet kazanıyor. Elbetteki bir insan da ancak, kendi ihtiyaç dairesinin dışına taşıdığı ve başta iman ve ibadet olmak üzere, ilim, fazilet, lûtuflar ve ihsanlarla dolduğu takdirde kıymet kazanacaktır. Meseleyi biraz daha vuzuha kavuşturmak maksadıyla bir misâl verelim:

Bir zatın bir kamyonu olduğunu ve bununla kum taşıdığını farzediniz. Bu kamyonun aylık kazancı ancak kendi yakıt parasını ve boya, tamir gibi masraflarını çıkarıp, hiç kâr bırakmasa, o zat bu kamyonu kaç ay çalıştırır?

Bir kamyon dahi, kazanç itibariyle kendi masrafını aşamadığı takdirde kıymetten düşüp faaliyetten menedilirse, biz hangi akılla bu dünyaya gelişimizin gayesini sadece "ekmek parası kazanma" olarak mütalâa edebiliriz. Elbette ki **Hâlik-ı Hakim**, biz insanları böyle cüz'î bir iş için bu dünyaya göndermemiştir.

İnsanın fitrî vazifesi, ancak Allah'a (C.C.) iman ve ona itaat etmektir. Çünkü maddesi itibariyle şu koca kâinatla beslenen, diğer bir ifadeyle, masrafı şu kâinat olan insanlar, bilbedahe bu dünyaya maddî bir gaye için gönderilmemişlerdir. Yani, insandan beklenen netice maddî değil, mânevî olacaktır. Bu ise, Hâlik-ı Külli Şey'e iman, kâinattaki mu'cize-i san'atı tefekkür, ihsanat-ı Rabbaniye'ye karşı şükür ve ibadetle mukabele gibi ulvî hakikatlardan başka ne olabilir?..